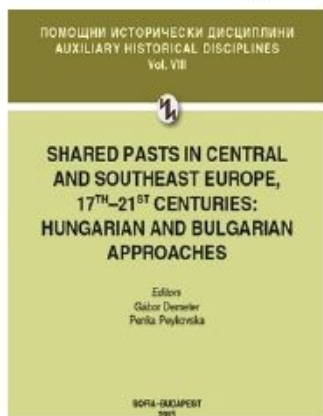

името на моите колеги сърдечно го поздравявам с успешно осъществената идея да представи постиженията на ръководената от него институция и желая успешен път на новата му книга.

Проф. Христо Глушков,
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“

Shared Pasts in Central and Southeast Europe, 17–21 centuries. Hungarian and Bulgarian Approaches. Eds. G. Demeter, P. Peykowska. Sofia-Budapest, 440 p. [Серия Помощни исторически дисциплини / Auxiliary Historical Disciplines, VIII]

Сборникът „Споделено минало в Централна и Югоизточна Европа, XVII–XXI в.: унгарски и български подходи“ е издание на Българо-унгарската историческа комисия и е творчески резултат на български и унгарски историци, работили по съвместния българо-унгарски проект „Споделено минало в Централна и Югоизточна Европа: нови исторически извори, нови методи на изследване“. Томът включва 24 статии и студии, в по-голямата си част изнесени като доклади на международна научна конференция, състояла се на 13–14 май 2014 г. в Будапеща. Изследванията имат интердисциплинарен характер и са подредени хронологически. В тях авторите разглеждат проблеми от политическата и военната история на народите от Централна и Югоизточна Европа с акцент върху социалната, демографската и икономическата проблематика, проучват културните връзки между българи и унгарци. И за да добием по-добра представа за съдържанието на сборника, ще споменем накратко разработените в него конкретни теми – в хронологически ред:

За периода на Османското владичество: механизмите на запазването на паметта за войните на Османската империя с европейските държави от края на XVI–XVII в. (Ст. Първева), ролята на италианските наемници (кондотиери) в борбата за освобождение на Унгария и Трансилвания от османска власт в края на XVI и началото на XVII в.

(М. Молнар), сравнителен анализ на етническите характеристики на няколко балкански и анадолиски градски общества в Османската империя от епохата на Танзимата (Г. Деметер), политическата активност на Кошутовата емиграция и унгарската общественост във връзка с Руско-турската война от 1877–1878 г. (П. Пейковска).

За междувоенния период: демографски и миграционни аспекти на българите в Турция (В. Стоянова), брачност сред руската емиграция в България, принципите и реалностите при решаване на граничните проблеми между словаци и унгарци след Първата световна война (Т. Готовска–Хенце), действията на словашките политици във връзка със създаването на „Словашкото кралство“ (И. Янек), интегрирането на Македония в Югославия (Л. Биро), взаимоотношенията на Турция с Балканската Антанта (А. Хорняк), политиката на България в областта на авиацията (Т.–Й. Минкова), обучението на унгарски език в Браила (А. Шереш).

За социалистическия период: характеристика на „държавния социализъм“ в България (Й. Мицков), отразяването на югославския „ревизионизъм“ в съветската преса от края на 50-те години на XX в. (А. Стикалин), взаимоотношенията между държавите-членки на СИВ (Н. Филипова), ролята на Франция в българо-югославските отношения през 70-те години на XX в. (И. Григорова).

За периода след 1989 г.: спецификите на политическия преход в България (В. Стоянов), декомунизацията на БАН през призмата на първото Общо събрание на учените (И. Марчева), причините за демографския срив в посткомунистическа България (М. Кьосеги).

Отделна тематична група представляват разработките, посветени на българо-унгарската проблематика, като: развитието на Международната организация на труда с фокус към Унгария и България (А. Ембер), езиковите връзки между българи и унгарци (И. Вишоградска), националната цветова символика на българи и унгарци от лингвистична гледна точка (Л. Лесничкова), ролята на Петър Миятев за развитието на българо-унгарските лингвистични връзки (Н. Николова).

Сборникът заслужава специални адмирации, тъй като чрез обнародването му на английски език прави достойни на международната научна общност най-новите постижения на унгарската и българската историческа наука.

Д-р Чавдар Ветов,
ИИСТИ – БАН